

muligheder i en udeproduktion for at opfylde grundlæggende krav som temperaturregulering for grisen selv, at den kan fylde vommen med græs, så den kan blive mæt, og alle de ting, hvis fravær er en stor stressfaktor for bl.a. drægtige søer.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Til hr. Christian Mejdahl vil jeg gerne sige, at jeg bestemt ikke mente, at spørgsmålet var irrelevant, og man kunne også høre på hr. Aage Brusgaard, at det var et meget relevant spørgsmål.

Det er et spørgsmål, om det skal være sådan, at det udelukkende er det, der er økonomisk smart, der skal dirigere vores landbrug. Man kunne jo høre på hr. Aage Brusgaard, at bare det giver, bare der er yngel, bare der er produktion, så har de det godt. Hr. Aage Brusgaard nævnte vist oven i købet hønsene, hvor de, der står under forhold så rædselsfulde, at vi virkelig ikke kan være det bekendt, lægger mange æg.

Så vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard: Jeg har faktisk ikke set et landbrug i forrige århundrede; jeg er altså kun halvtreds. Men jeg ved fra andre sammenhænge, at i forrige århundrede gik grisene i stor udstrækning ude, og jeg tror, de havde det bedre. I min barndoms landbrug var de inde, men de havde det bedre end det, jeg har set i dag, bl.a. kunne vi børn færdes frit i de stalde – det må man ikke i dag, for det er for farligt. Det er også et dårligt tegn.

Så vil jeg endelig fortælle hr. Brusgaard, at jeg i sommer var med Dyreforsøgsrådet på et meget, meget grundigt besøg på Foulum. Og det var dér, jeg konstaterede, at når jeg kom og spurgte om f.eks. metabolisembure – det er sådan nogle bure, man sætter dyrene ind i, hvor de næsten ikke kan røre sig, og hvor man skal lave nogle stofskifteforsøg, og hvor jeg hidtil havde ment og sådan set stadig væk mener, at de burde ind under forsøgstilladelse, for at de overhovedet skulle have lov til det – kunne jeg godt forstå, at folkene på Foulum løftede øjenbrynene og stirrede måbende på mig, når vi så, hvordan søerne stod i hele forsøget. Under de mest moderne vilkår, man overhovedet kan se i svineproduktionen, var søernes opstalding på Foulum gruopvækkende. Vi så i øvrigt også forfærdelige ting med fjerkræ og med ræve; det er en anden side af sagen.

Der er noget, der tyder på, at hvis det er økonomien, der skal drive det her, så er fanden løs.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hr. Touborg bad igen om at få udlagt teksten i den første pind i dagsordensforslaget.

Siden har hr. Bent Hindrup refereret fra et møde i Jylland, hvor SF skulle have sagt, at det, man ønsker, er 2 millioner svin om året, altså en tiendedel af det, man har i dag. Jeg kan forstå, at det man så vil i SF, må være det, som fru Margrete Auken just sagde: Man vil tilbage til 1950'erne til »min barndoms landbrug«, 2 millioner svin, en tiendedel produktion, en tiendedel arbejdspladser, en tiendedel eksportindtægter, og sådan kan vi gå hele vejen rundt.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det er, SF så vil erstatte den produktion med, erstatte den indtægt med, erstatte de arbejdspladser med. Grundlæggende er det jo »min barndoms landbrug«, vi snakker om – 1950'erne i stedet for 1995.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo trist, at Socialdemokratiet kun kan forestille sig, at tingene enten kan være, som de er nu, eller som de var i fortiden. Lidt fremtidsorientering en gang imellem ville være befriende.

Men mit ærinde er at spørge hr. Bent Hindrup Andersen en gang til om strukturudviklingen inden for svine sektoren. Hvad betyder den formulering, der ligger i dagsordenens første pind, at man satser på en fortsat udvikling af svine sektoren?

Den udvikling, vi har set frem til i dag, har været stadig flere større brug under industrilignende forhold. Kæmpe svinefarme med over 10.000 svin blomstrer op i landskabet med forurening og dyreetiske problemer til følge. Er det den udvikling, man ønsker at fortsætte eller ej?

Formanden:

Hr. Christian Mejdahl for en kort bemærkning.

Hr. Bent Hindrup Andersen og hr. Kristen Touborg er også skrevet op.

Vi har nu indtegnet, så der i alt vil have været 18 korte bemærkninger, inden vi overhovedet kommer i gang med den sædvanlige ordførerrække, så skal vi ikke sige, at når vi er igennem dem, der er indskrevet nu, går vi over til den almindelige debat?